

Kort Nieuws

In deze rubriek een overzicht van recente gerechtelijke uitspraken, nieuwe wetgeving die op komst is op het gebied van fiscaliteit en sociale zekerheid, voor zover van belang voor Nederlanders in België.

Opnieuw Hof van Beroep Antwerpen 29 maart 2011: Ne-derlandse AOW-uitkering belast in België

In de vorige nieuwsbrief is kort ingegaan op het arrest van het Hof van Beroep Antwerpen inzake de belastingheffing in België over een Nederlandse AOW-uitkering. Deze uitspraak kwam er op neer dat een dergelijke uitkering belast mag worden in België. Blijkbaar heeft dit bij meerdere personen tot verwarring geleid, want er lagen toch ook andersluidende gerechtelijke uitspraken?

Dit is correct. Eerder al heeft Hof van Beroep Antwerpen in een soortgelijke procedure beslist dat België niet zou kunnen heffen. Tegen deze uitspraak is daarna cassatie aangetekend en de hoogste Belgische rechter heeft de zaak vervolgens terugverwezen naar Hof van Beroep Gent. Een uitspraak van dit hof wordt op korte termijn verwacht. Pas als deze uitspraak er is, zal er waarschijnlijk definitief duidelijkheid zijn over de vraag of België mag heffen over een Nederlandse AOW-uitkering.

België onthult 250.000 rekeningen Europeanen

Onlangs is bekend geworden dat België meer dan 250.000 buitenlanders heeft aangegeven bij de fiscus in hun thuisland. Het gaat om Europeanen die in België interest uitbetaald krijgen van banken. Na Frankrijk (bijna 100.000) komen de meeste rekeninghouders uit Nederland, namelijk meer dan 50.000. Het is de eerste keer dan België deze informatie prijsgeeft in het kader van de Europese spaarrichtlijn. Voorheen hield België dit soort informatie geheim. Er werd een forfaitaire heffing ingehouden, welke doorgestort werd naar de landen van herkomst. Tot 1 juli was deze zogeheten bronheffing gelijk aan 20%. Vanaf 1 juli is een bronheffing van 35% van toepassing (onder meer nog ingehouden in Luxemburg en Zwitserland). Om uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken, dient België ook de belastingverdragen aan te passen.

Dat was ook nodig om geschrapt te worden van de zogenaamde grijze lijst van belastingparadijzen van de OESO. In de Belgische senaat zijn daartoe de eerste twaalf wetsontwerpen ingediend. Voor vijf landen heeft de aanpassing terugwerkende kracht tot 1 januari 2010, waaronder Nederland. Voor Nederland is bovendien een speciale uitzondering gemaakt, specifiek voor bankgegevens. Daarvoor is de nieuwe regeling al van toepassing voor inkomsten van na 1 januari 2008.

Hof van Beroep Gent 1 maart 2011: adreswijzigingen doorgeven aan Belgische fiscus

Directe belastingen verjaren in België in beginsel na vijf jaren, waarbij gerekend moet worden vanaf twee maanden na toezending van het aangiftebiljet. Door het betekenen van een dwangbevel kan de Belgische fiscus de verjaringstermijn echter stuiten. Daarbij geldt echter wel als voorwaarde dat het dwangbevel bij de belastingplichtige aankomt, ofwel dat er een juist adres bekend moet zijn. Voor belastingplichtigen die in het buitenland wonen, is dit niet altijd eenvoudig. Daarom mag de belastingdienst een dwangbevel betekenen aan een specifiek bepaalde procureur van de koning in België. Dit mag echter niet, indien de woonplaats bij de Belgische fiscus bekend is of had moeten zijn.

In een zaak voor Hof van Beroep Gent werd een dwangbevel betekend aan het laatst bekende adres van een belastingplichtige in Nederland. Dit adres bleek echter niet langer actueel en het dwangbevel werd teruggezonden met de vermelding "niet afgehaald". Hoewel duidelijk is dat het dwangbevel de belastingplichtige niet heeft bereikt, was dit volgens Hof van Beroep Gent wel voldoende om de verjaringstermijn te stuiten. De Belgische belastingdienst kon volgens het Hof geen enkele nalatigheid in deze verweten worden.

Rechtbank Breda 25 mei 2011: Belgische gemeentelijke aanvullende heffing voorkomt IB-heffing bij Nederbelgische niet

In deze zaak gaat het om iemand die in België woont en in Nederland werkt. In haar Nederlandse belastingaangifte 2008 kiest ze niet voor de fictieve binnenlandse belastingplicht. Over dit inkomen is ze in Nederland loon- en inkomstenbelasting verschuldigd. Daarnaast is ze over hetzelfde inkomen in België aanvullende gemeentelijke belastingen verschuldigd. Vanwege deze heffing in Nederland, vind de belastingplichtige dat met de heffing in Nederland erbij, sprake is van dubbele heffing, waardoor de Nederlandse heffing beperkt zou moeten worden.

Rechtbank Breda is het echter niet met haar eens. Volgens de rechtbank is de Belgische gemeentelijke aanvullende heffing weliswaar een belasting naar het inkomen, maar wordt deze niet 'door of vanwege een andere Mogendheid' geheven, omdat de gemeente geen 'soevereine' staat. Dat de gemeentelijke aanvullende heffing wel door de Belgische staat wordt geheven, is volgens de Rechtbank niet van belang.

Brief staatssecretaris van Financiën 27 mei 2011: toepassing belastingverdrag Nederland-België bij levensloopregeling, sociale zekerheidsuitkeringen en Europarlementariërs

Indien de uitleg van een belastingverdrag leidt tot moeilijkheden of twijfelpunten, hebben landen de mogelijkheid om hierover onderling overleg te voeren. Zo ook bij het belastingverdrag tussen Nederland en België (artikel 28, paragraaf 3). Beide landen hebben onlangs over een aantal punten een dergelijk overleg gevoerd.

Het eerste onderwerp betreft opgebouwde aanspraken in de levensloopregeling door in een inwoner van België, die werkzaam is in Nederland. De regeling in Nederland is zodanig dat de aanspraken in eerste instantie tot het belastbaar inkomen behoren. Het belastingverdrag wijst heffing van dit soort inkomen toe aan het werkland, dus Nederland. Echter Nederland biedt de mogelijkheid om de aanspraken vrij te stellen en pas de latere uitkeringen te belasten. België kent geen levensloopregeling, zodat aanspraken in beginsel tot het Belgische belastbare inkomen worden gerekend. Toepassing van het belastingverdrag leidt dan tot ongewenste uitkomsten (dubbele heffing). Daarom is nu besloten dat beide landen een

deel mogen heffen:

- in België is jaarlijks 3% van het kapitaal belast (een fictieve uitkering), en
- in Nederland worden de uitkeringen uit de levensloopregeling belast, waarbij de in België belaste fictieve uitkering in mindering mag worden gebracht.

Het tweede onderwerp ziet op sociale zekerheidsuitkeringen, die worden betaald door het ene land aan een inwoner van een ander land. Als iemand vanwege ziekte, gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid of overtolligheid de dienstbetrekking niet of niet volledig kan vervullen, mogen die uitkeringen voor een periode van maximaal 1 jaar, dan wel zoveel langer als de beloningen ter zake van het daadwerkelijk vervullen van deze dienstbetrekkingen worden genoten, worden belast in het uitkerende land. Nederland en België zijn overeengekomen dat deze bijzondere regeling alleen geldt zolang de dienstbetrekking niet is verbroken. Zodra dat wel het geval is, vallen de uitkeringen onder de hoofdregel van artikel 18 van het belastingverdrag (normaliter heffing in het woonland).

Het laatste onderwerp ziet op de belastingheffing over het inkomen van leden van het Europees Parlement. Over dit inkomen wordt gemeenschapsbelasting geheven. Daarnaast mogen landen een eigen belasting heffen, onder verrekening van de gemeenschapsbelasting. Nederland maakt van deze mogelijkheid gebruik. Onder het huidige belastingverdrag kan echter onduidelijkheid bestaan over de vraag welk verdragsartikel van toepassing is. Nederland en België zijn nu overeengekomen dat het restartikel van toepassing is. Het recht tot belastingheffing blijft hierdoor toekomen aan het woonland.

Hof 's-Hertogenbosch 18 maart 2011: geen aftrek van betaalde alimentatie bij buitenlandse belastingplicht

Een inwoner van Cyprus met de Nederlandse nationaliteit ontvangt in 2007 pensioen vanuit Nederland. In zijn Nederlandse IB-aangifte wil hij de voor zijn ex-vrouw en kinderen betaalde alimentatie in aftrek brengen, zonder dat hij kiest voor de fictieve binnenlandse belastingplicht. Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat dit niet is toegestaan. Volgens het hof geniet de man namelijk niet nagenoeg zijn volledige positieve inkomen in Nederland, zodat hij geen aanspraak kan maken op inwonerbehandeling in Nederland. Het hof verwijst daarbij naar de jurisprudentie van het Hof van Justitie EU.

Hoge Raad 13 mei 2011: Nederland mocht heffen over uitkering uit restbegunstiging

Een inwoner van Duitsland ontvangt in 2006 een uitkering uit restbegunstiging uit de pensioenregeling van zijn in 2005 overleden vader. De vraag is of hij over deze uitkering in Nederland dan wel in Duitsland belasting is verschuldigd. Volgens de Nederlandse staatssecretaris mag Nederland heffen, omdat de uitkering onder het artikel van de niet-zelfstandige arbeid in het belastingverdrag valt. Rechtbank Breda en Hof 's-Hertogenbosch waren het al eerder met belanghebbende eens, dat de uitkering onder het pensioenartikel valt en daarom in het woonland belast mag worden.

De Hoge Raad is het met de staatssecretaris eens. Volgens haar is er van een pensioen geen sprake, omdat de restbegunstiging geen periodiek karakter heeft. Evenmin wordt strekt de uitkering uit restbegunstiging ertoe om te voorzien in de verzorgingsbehoefte van belanghebbende.

Hof 's-Hertogenbosch 18 februari 2011: afkoop pensioen belast in Nederland

Het gaat hier om een inwoner van België die bij een eigen vennootschap pensioen heeft opgebouwd (een voorziening van ruim € 700.000). In 2004 heeft belanghebbende bijna het gehele banksaldo van de B.V., waar de pensioenvoorziening is opgebouwd, van ruim € 300.000 opgenomen. Pas in 2005 wordt hiervan een leningsovereenkomst opgemaakt.

De inspecteur vindt dat het pensioen door de opname in 2004 feitelijk is afgekocht en rekent de totale pensioenverplichting tot het belastbaar inkomen. Bovendien is 20% revisierente verschuldigd. Nadat eerder al rechtbank Breda de inspecteur in het gelijk heeft gesteld, volgt nu ook Hof 's-Hertogenbosch. Volgens het Hof is niet bewezen dat de leningsovereenkomst al bestond ten tijde van het opnemen van het bedrag. Het Hof leidt hieruit af dat op dat moment niet het voornemen bestond om een leningsovereenkomst te sluiten. Op dat moment was de B.V. niet langer in staat om aan de pensioenverplichting te voldoen. De onttrekking moet volgens het Hof dan ook worden beschouwd als een gedeeltelijke afkoop, waardoor de gehele aanspraak als loon uit vroegere dienstbetrekking moet worden aangemerkt. Op basis van het belastingverdrag mag Nederland hier vervolgens over heffen.

Hof Arnhem 24 mei 2011: feitelijke leiding van beleggings-B.V. is in Nederland achtergebleven

Een uitspraak die aansluit op eerdere uitspraken van de afgelopen tijd. Het gaat om een naar Nederlands recht opgerichte vennootschap, waarvan de activiteiten bestaan uit het beleg-

gen van vermogen. Het kantooradres wordt in 2001 verplaatst naar de Nederlandse Antillen, met een trustkantoor als directie. De belangrijkste belegging van de B.V. (meer dan 70% van het vermogen) is een vordering op de aandeelhouder.

Na rechtbank Arnhem beslist nu ook Hof Arnhem dat de feitelijke leiding van de vennootschap niet is verplaatst. Belangrijk daarbij is dat de in Nederland wonende aandeelhouder de aflossing volledig zelf in de hand heeft, zodat de B.V. geen enkele beschikkingsmacht over het vermogen heeft. Verder vindt de rechter het vreemd dat de bestuurder van de vennootschap geen zekerheden heeft gesteld en geen aflossingsschema heeft opgenomen. Bovendien was ook gebleken dat de directie van belangrijke zaken niet op de hoogte was en dat de aandeelhouder dan wel haar belastingadviseur vanuit Nederland de directie niet onbelangrijke aanwijzingen en toestemmingen gaf. Het Hof geeft daarbij aan dat de bewijslast dat de werkelijke leiding is verplaatst op belanghebbende rust, waarbij volstaan kan worden met aannemelijk maken. Volgens het Hof is belanghebbende hier echter niet in geslaagd.

Rechtbank Breda 1 april 2011: geen recht op heffingskorting

Belanghebbende stelt dat zij in 2007 geen inkomen heeft genoten en doet een beroep op de bijzondere verhoging van de heffingskorting voor niet-inwoners. De inspecteur vraagt naar aanleiding van de ingediende aangifte om nadere bewijzen. De enige reactie die de inspecteur krijgt is dat belanghebbende volhardt in haar stelling.

Rechtbank Breda beslist dat is de enkele stelling dat geen inkomen is genoten, te weinig om te kunnen dienen als bewijs. Het betreft immers enkel een eigen verklaring. Een beroep op het vertrouwensbeginsel, omdat in de jaren 2002 tot en met 2006 de korting wel werd verleend, faalt eveneens.

Belastingplan 2012

De Nederlandse staatssecretaris van Financiën heeft de Tweede Kamer aangegeven welke onderdelen uit de fiscale agenda (zie vorige nieuwsbrief) zullen worden opgenomen in het Belastingplan 2012. Het betreft onder meer een verlaging van het vennootschapsbelastingtarief met 1%-punt naar 24% en een aanpassing van het buitenlands aanmerkelijk belang. Hoe deze aanpassing eruit komt te zien, is nog niet bekend.

Drs. Gunther Hoffmann FB